

“मीठे बच्चे- सत्य बाबाले सत्यखण्ड स्थापना गर्नुहुन्छ, तिमी बाबाको पासमा आएका छौ नरबाट नारायण बन्ने सच्चा-सच्चा ज्ञान सुन्नको लागि।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू आफ्नो गृहस्थ व्यवहारमा धेरै सावधानीसँग चल्नु छ, किन ?

उत्तर:- किनकि तिम्रो गति मति सबैभन्दा भिन्न छ। तिम्रो गुप्त ज्ञान हो, त्यसैले विशाल बुद्धि बनेर सबैसँग तोड निभाउनु छ। भित्र सम्झनु छ- हामी सबै भाइ-भाइ वा भाइ-बहिनी हौं। बाँकी यस्तो होइन- स्त्रीले आफ्नो पतिलाई तपाईं त मेरो भाइ हुनुहुन्छ भनून्। यसबाट सुन्नेहरूले भन्छन्- यिनलाई के भयो ? युक्तिसँग चल्नु छ।

ओम् शान्ति। रूहानी बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। रूहानी शब्द नभनेर केवल बाबा भने तापनि बुझिन्छ- उहाँ रूहानी बाबा हुनुहुन्छ। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। सबैले आफूलाई भाइ-भाइ त भन्छन् नि। त्यसैले बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई। सबैलाई त सम्झाउनुहुन्छ। गीतामा पनि लेखिएको छ भगवानुवाच। कसको लागि ? भगवान्का सबै बच्चाहरू हुन्। उहाँ भगवान् बाबा हुनुहुन्छ त्यसैले भगवान्का बच्चाहरू सबै भाइ-भाइ हुन्। भगवान्ले नै सम्झाउनुहुन्छ। राजयोग सिकाउनुहुन्छ। अहिले तिम्रो बुद्धिको ताला खुलेको छ, तिमी सिवाय यस्तो ख्याल अरु कसैको चल्न सक्दैन। जस-जसलाई सन्देश मिल्दै जान्छ, उनीहरू विद्यालयमा आउँछन्, पढ्दै जान्छन्। सम्झन्छन्- प्रदर्शनी त देखें, अब गएर ज्यादा सुनूँ। पहलो मुख्य कुरा हो- ज्ञानसागर पतित-पावन, गीता ज्ञान दाता शिव भगवानुवाच। उनलाई यो थाहा होस्- यिनलाई सिकाउने, सम्झाउनेवाला को हुनुहुन्छ ? उहाँ सुप्रीम सोल, ज्ञानसागर, निराकार हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ नै सत्य। उहाँले सत्य नै बताउनुहुन्छ, फेरि यसमा कुनै प्रश्न उठ्न सक्दैन। तिमिले सबै छोडिदियौ, सत्यको आधारमा। त्यसैले सबैभन्दा पहिला त यसमा सम्झाऊ- हामीलाई परमपिता परमात्मा ब्रह्माद्वारा राजयोग सिकाउनुहुन्छ। यो राजाई पद हो। जसलाई निश्चय हुन्छ- उहाँ सबैका बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ पारलौकिक बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, उहाँ सर्वोच्च अधिकारी हुनुहुन्छ, कुनै प्रश्न उठ्न सक्दैन। उहाँ हुनुहुन्छ पतित-पावन। उहाँ जब यहाँ आउनुहुन्छ, अवश्य आफ्नो समयमा आउनुहुन्छ। तिमिले देखेका पनि छौ- यो उही महाभारतको लडाईं हो। विनाशपछि निर्विकारी दुनियाँ हुनु छ। यो मनुष्यले जानेका छैनन्- यही दुनियाँ निर्विकारी थियो। बुद्धि नै चल्दैन, गोदरेजको ताला लागेको छ। त्यसको चाबी एक बाबाको पासमा नै छ। यो कसैलाई थाहा छैन- तिम्रीलाई पढानेवाला को हुनुहुन्छ ? दादालाई सम्झन्छन्, त्यसैले टीका-टिप्पणी गर्छन्, केही बोल्छन्। त्यसैले पहिला यो सम्झाऊ- यसमा लेखिएको छ शिव भगवानुवाच। उहाँ त हुनुहुन्छ नै सत्य। बाबा हुनुहुन्छ नै ज्ञानका सागर। सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ। यो शिक्षा अहिले तिम्रीलाई उहाँ बेहदका बाबासँग मिल्छ। उहाँ नै सृष्टिका रचयिता हुनुहुन्छ, पतित सृष्टिलाई पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। त्यसैले पहिला सुरुमा बाबाको नै परिचय दिनु छ। उहाँ परमपिता परमात्मासँग तपाईंको के सम्बन्ध छ ? उहाँले नरबाट नारायण बन्ने सत्य ज्ञान दिनुहुन्छ। बच्चाहरूले जान्दछन्- बाबा सत्य हुनुहुन्छ, बाबाले नै सत्यखण्ड बनाउनुहुन्छ। तिमी यहाँ आएका नै हो नरबाट नारायण बन्नको लागि। वकिलको पास जानेले सम्झन्छन्- म वकिल बन्न आएको हुँ। अहिले तिम्रीलाई निश्चय छ- हामीलाई भगवान्ले पढाउनुहुन्छ। कतिले निश्चय गर्छन् पनि, फेरि संशयबुद्धि बन्छन्, त्यसैले उनलाई सबैले भन्छन्- तिमिले त भन्थ्यौ- हामीलाई भगवान्ले पढाउनुहुन्छ। फेरि भगवान्लाई किन छोडेर आयौ ? संशय

२०७३ असोज १३ बिहीबार २९-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

आउनाले नै भागन्ती हुन्छन्। कुनै न कुनै विकर्म गर्छन्। भगवानुवाच— काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजय प्राप्त गर्नले नै जगतजित बन्छौ। जो पावन बन्छन्, उनै पावन दुनियाँमा जान्छन्। यो हो नै राजयोगको कुरा। तिमी गएर राजाई गर्छौ। बाँकी आत्माहरू आफ्नो हिसाब चुक्ता गरेर फर्केर जान्छन्। यो महाविनाशको समय हो। अब यो बुद्धिले भन्छ— सत्ययुगको स्थापना अवश्य हुनु छ। पावन दुनियाँ सत्ययुगलाई भनिन्छ। बाँकी सबै मुक्तिधाममा जान्छन्। उनले फेरि आफ्नो पार्ट दोहोर्‍याउनु छ। तिमीले पनि आफ्नो पुरुषार्थ गरिरहेका छौ, पावन बनेर पावन दुनियाँको मालिक बन्नको लागि। मालिक त आफूलाई सम्भन्छन् नि। प्रजा पनि मालिक हुन्। अहिले प्रजाले पनि भन्छन् नि— मेरो देश। तिमीले बुझेका छौ— अहिले सबै नर्कवासी हुन्। अहिले हामी स्वर्गवासी बन्नको लागि राजयोग सिकिरहेका छौ। सबै त स्वर्गवासी बन्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— जब भक्तिमार्ग पूरा हुन्छ, तब नै म आउँछु। मैले नै आएर सबै भक्तहरूलाई भक्तिको फल दिनु छ। धेरै संख्या त भक्तहरूको छ नि। सबैले पुकारिरहन्छन्— हे परमपिता। भक्तहरूको मुखबाट ओ परमपिता, हे भगवान्— यो अवश्य निस्कन्छ। भक्ति र ज्ञानमा फरक छ। तिम्रो मुखबाट कहिल्यै हे ईश्वर, हे भगवान् निस्कदैन। मनुष्यहरूलाई त यो आधाकल्पको अभ्यास भएको छ। तिमीले जान्दछौ— उहाँ हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ, तिमीले हे बाबा कहाँ भन्नु छ र! बाबासँग त वर्सा लिनु छ। पहिला त यो निश्चय हुनुपर्छ— हामीले बाबाबाट वर्सा लिन्छौ। बाबाले बच्चाहरूलाई वर्साको अधिकारी बनाउनुहुन्छ। यहाँ त सत्य बाबा हुनुहुन्छ नि। बाबाले जान्नुहुन्छ— मैले जुन बच्चाहरूलाई ज्ञान अमृत पिलाएँ, ज्ञान-चितामा बसाएँ, विश्वको मालिक देवता बनाएको थिएँ, उनै काम-चितामा बसेर भस्मीभूत भएका छन्। अब मैले फेरि ज्ञान-चितामा बसाएर, घोर निद्राबाट जगाएर स्वर्गमा लैजान्छु। बाबाले सम्झाउनुभएको छ— तिमी आत्माहरू वहाँ शान्तिधाम र सुखधाममा रहन्छौ। सुखधामलाई भनिन्छ भाइसलेस दुनियाँ, सम्पूर्ण निर्विकारी। वहाँ देवताहरू रहन्छन् र त्यो हो स्वीट होम, आत्माहरूको घर। सबै कलाकारहरू त्यसै शान्तिधामबाट आउँछन्, यहाँ पार्ट खेलन। हामी आत्माहरू यहाँका निवासी होइनौं। ती कलाकारहरू यहाँका निवासी हुन्छन्। केवल घरबाट आएर ड्रेस फेरेर पार्ट खेल्छन्। तिमीले त बुझेका छौ— हाम्रो घर शान्तिधाम हो, जहाँ हामी फेरि फर्केर जान्छौं। जब सबै कलाकारहरू स्टेजमा आउँछन्, तब बाबा आएर सबैलाई लिएर जानुहुन्छ। त्यसैले उहाँलाई लिबरेटर, गाइड पनि भनिन्छ। दुःख हर्ता, सुख कर्ता हुनुहुन्छ भने यति सारा मनुष्य कहाँ जान्छन्? विचार त गर— पतित-पावनलाई बोलाउँछन्, केको लागि? आफ्नो मृत्युको लागि। दुःखको दुनियाँमा रहन चाहँदैनन्, त्यसैले भन्छन्— घरमा लैजानुहोस्। यिनीहरू सबै मुक्तिलाई नै मान्नेवाला हुन्। भारतको प्राचीन योग पनि कति प्रसिद्ध छ, बेलायतमा पनि जान्छन् प्राचीन राजयोग सिकाउन। क्रिश्चियनमा धेरै छन्, जसले संन्यासीहरूको मान राख्छन्। गेरु, कफनीको जुन पहिरन छ— त्यो हो हठयोगको। तिमीले त घरबार छोड्नु छैन। न कुनै सेतो कपडाको बन्धन छ। तर सेतो राम्रो हुन्छ। तिमी भट्टीमा रह्यौ अनि ड्रेस पनि यो हुन गयो। आजकल सेतो मन पराउँछन्। मनुष्य मर्छन् भने सेतो कपडा ओढाउँछन्। पहिला त सबैलाई पनि बाबाको परिचय दिनु छ। दुई बाबा हुनुहुन्छ, यो कुरा बुझ्न समय लाग्छ। प्रदर्शनीमा यति सम्झाउन सकिँदैन। सत्ययुगमा हुन्छन् एक पिता, यस समय तिम्रो तीन पिता हुन्छन्, किनकि भगवान् आउनुहुन्छ प्रजापिता ब्रह्माको तनमा। उनी पनि त बाबा हुन् सबैका। अब तीन बाबामा उच्च वर्सा को बाट मिल्छ? निराकार बाबाले वर्सा कसरी

दिनुहुन्छ ? त्यो फेरि दिनुहुन्छ ब्रह्माद्वारा । ब्रह्माद्वारा स्थापना गर्नुहुन्छ र ब्रह्माद्वारा वर्सा पनि दिनुहुन्छ । यस चित्रमा तिमीले धेरैलाई राम्रोसँग सम्झाउन सक्छौ । शिवबाबा हुनुहुन्छ, फेरि यी प्रजापिता ब्रह्मा आदि देव, आदि देवी । उनी हुन् ग्रेट-ग्रेट ग्रेन्ड फादर । बाबा भन्नुहुन्छ— म शिवलाई ग्रेट-ग्रेट ग्रेन्ड फादर भनिँदैन । म सबैको बाबा हुँ । यी हुन् प्रजापिता ब्रह्मा । तिमी भयौ भाइ-बहिनी, आपसमा विकारी कुर्म गर्न सक्दैनौ । यदि दुवैको आपसमा विकारको दृष्टिले आकर्षण गर्छ भने फेरि गिर्छन्, बाबालाई बिर्सिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी मेरो बच्चा बनेर कालो मुख गर्छौ ! बेहदका बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ । तिमीलाई यो नशा चढेको छ । जान्दछौ— गृहस्थ व्यवहारमा पनि रहनु छ । लौकिक सम्बन्धीहरूलाई पनि सुख दिनु छ । लौकिक बाबालाई तिमी बाबा नै भन्छौ नि । उनलाई त तिमी भाइ भन्न सक्दैनौ । साधारण रीतिले बाबालाई बाबा नै भनिन्छ । बुद्धिमा हुन्छ— उहाँ मेरो लौकिक बाबा हुनुहुन्छ । ज्ञान त छ नि । यो ज्ञान बडो विचित्र छ । आजकल कसै-कसैले नाम पनि लिन्छन् तर कुनै पाहुना आदि बाहिरको मानिसको सामुन्ने भाइ भनिदियो भने उसले सम्झन्छ— सायद यिनको दिमाग ठीक छैन होला । यसमा धेरै युक्ति चाहिन्छ । तिम्रो गुप्त ज्ञान, गुप्त सम्बन्ध छ । अक्सर गरेर स्त्रीले पतिको नाम लिँदैनन् । पतिले स्त्रीको नाम लिन सक्छन् । यसमा बडो युक्तिसँग चल्यो छ । लौकिकसँग पनि तोड निभाउनु छ । बुद्धि माथि जानुपर्छ । हामीले बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ । बाँकी काकालाई काका, बाबालाई बाबा नै भन्नुपर्छ नि । जो ब्रह्माकुमार-कुमारी बनेका छैनन्, उनले भाइ-बहिनी भनेको बुझ्दैनन् । जो बी.के. बनेका छन्, उनले नै यी कुरालाई बुझ्दछन् । बाहिरका त पहिले नै तर्सिन्छन् । यसमा समझदारी चाहिन्छ । बाबाले त बच्चाहरूलाई विशालबुद्धि बनाउनुहुन्छ । तिमी पहिले हदको बुद्धिमा थियौ । अहिले बुद्धि गएको छ बेहदमा । उहाँ हाम्रो बेहदका बाबा हुनुहुन्छ । यी सबै हाम्रो भाइ-बहिनी हुन् । तर घरमा सासूलाई सासू नै भनिन्छ, बहिनी कहाँ भनिन्छ र । घरमा बडो युक्तिसँग चल्यो छ, नत्र अरूले भन्छन्— यसले त पतिलाई भाइ, सासूलाई बहिनी भनिदिन्छन्, यो के हो ? यो ज्ञानको कुरा तिमीले नै जान्दछौ, अरू कसैले जान्दैन । भन्छन् नि— प्रभु तिम्रो गति मति तिमीले जान । अहिले तिमी उहाँका बच्चा बनेका छौ, त्यसैले तिम्रो गति मति तिमी नै जान । धेरै सम्हालसँग चल्यो, कहाँ कोही अलमलमा नपर्नु । त्यसैले प्रदर्शनीमा तिमी बच्चाहरूले पहिला सुरुमा यो सम्झाउनु छ— हामीलाई पढाउनेवाला भगवान् हुनुहुन्छ । अब तिमीले बताऊ, भगवान् को हुनुहुन्छ— निराकार शिव या देहधारी श्रीकृष्ण ? गीतामा भगवानुवाच छ, त्यो शिव परमात्मा म महावाक्य उच्चारण गर्नुभएको हो या श्रीकृष्णले ? कृष्ण त हुन् स्वर्गको पहिलो राजकुमार । यस्तो त भन्न सक्दैनौ— कृष्ण जयन्ती नै शिव जयन्ती । शिव जयन्ती पछि फेरि कृष्ण जयन्ती हुन्छ । शिव जयन्तीबाट स्वर्गको राजकुमार श्रीकृष्ण कसरी बने ? यो हो बुझ्नुपर्ने कुरा । शिव जयन्ती फेरि गीता जयन्ती फेरि त्यसपछि हुन्छ कृष्ण जयन्ती किनकि बाबाले राजयोग सिकाउनुहुन्छ नि । बच्चाहरूको बुद्धिमा आएको छ नि— जबसम्म शिव परमात्मा आउनुहुन्न शिव जयन्ती मनाउन सकिँदैन । जबसम्म शिव आएर कृष्णपुरी स्थापना गर्नुहुन्न, कृष्ण जयन्ती पनि कसरी मनाउन सकिन्छ ? कृष्णको जन्म त मनाउँछन्, तर कहाँ बुझेका छन् र ! कृष्ण राजकुमार थिए, अवश्य सत्ययुगमा थिए नि । देवी-देवताहरूको राजधानी हुन्छ अवश्य । केवल एक कृष्णलाई मात्रै त बादशाही मिल्दैन । अवश्य कृष्णपुरी हुन्छ नि ! भन्दछन् पनि— कृष्णपुरी... यो हो फेरि कंसपुरी । कृष्णपुरी हो नयाँ दुनियाँ, कंसपुरी हो पुरानो दुनियाँ । भन्दछन्— देवता र असुरहरूको लडाईं भयो । देवताहरूले जिते । तर यस्तो त होइन । कंसपुरी खतम भयो फेरि कृष्णपुरी स्थापना भयो नि । कंसपुरी पुरानो

२०७३ असोज १३ बिहीबार २९-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन दुनियाँमा हुन्छ । नयाँ दुनियाँमा कहाँ यो कंस, दैत्य आदि हुन्छन् र ! यहाँ त हेर कति मनुष्य छन् । सत्ययुगमा धेरै कम हुन्छन् । यो पनि तिमीले बुझ्न सक्छौ, अहिले तिम्रो बुद्धि चल्छ । देवताहरूले त कुनै लडाईं लडेका होइनन् । दैवी सम्प्रदाय सत्ययुगमा नै हुन्छन् । आसुरी सम्प्रदाय यहाँ हुन्छन् । बाँकी नत देवता र असुरहरूको लडाईं भएको थियो, न कौरव र पाण्डवहरूको भएको हो । तिमीले रावणमाथि विजय प्राप्त गर्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— यी विकारमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ, अनि जगतजित बन्छौ । यसमा कुनै लडाईं गर्नु छैन । लड्ने नाम लिनु त हिंसक बन्नु हो । रावणलाई जित्नु छ तर अहिंसक बनेर । केवल बाबालाई याद गर्नाले हाम्रो विकर्म विनाश हुन्छ । भारतको प्राचीन राजयोग प्रसिद्ध छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मसँग बुद्धिको योग लगायौ भने तिम्रो पाप भस्म हुन्छ । बाबा पतित-पावन हुनुहुन्छ त्यसैले बुद्धियोग उहाँ बाबासँग नै लगाउनु छ, अनि तिमी पतितबाट पावन बन्छौ । अहिले तिमी यथार्थमा उहाँसँग योग लगाइरहेका छौ, यसमा लडाईंको कुनै कुरा नै छैन । जसले राम्रोसँग पढ्छ, बाबासँग योग लगाउँछ, उसैले बाबाबाट वर्सा पाउँछ— कल्प पहिले जसरी । यस पुरानो दुनियाँको विनाश पनि हुन्छ । सबै हिसाब-किताब चुक्ता गरेर जान्छन् । फेरि क्लास ट्रान्सफर भएर नम्बरवार बस्छन् नि । तिमी पनि नम्बरवार गएर वहाँ राज्य गर्छौ । कति बुझ्नु पर्ने कुरा छन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस महाविनाशको समय, जसमा सत्ययुगको स्थापना भइरहेको छ, पावन अवश्य बन्नु छ । बाबा र बाबाको कार्यमा कहिल्यै संशय उठाउनु छैन ।
- २) ज्ञान र सम्बन्ध गुप्त छ, त्यसैले लौकिकमा धेरै युक्तिसँग विशाल बुद्धि बनेर चलनु छ । कुनै यस्तो शब्द बोल्नु हुँदैन, जुन सुनेर अलमलमा परून् ।

वरदानः— आफ्नो हाइएस्ट पोजीशनमा स्थित रहेर हर संकल्प, बोल र कर्म गर्ने सम्पूर्ण निर्विकारी भव

सम्पूर्ण निर्विकारी अर्थात् अलिकति पनि विकारतर्फ आकर्षण नहोस्, कहिल्यै त्यसको वशीभूत नहोस् । हाइएस्ट पोजीशनवाला आत्माहरूले कुनै साधारण संकल्प पनि सोच्न सक्दैनन् । जब कुनै पनि संकल्प वा कर्म गर्छौ भने चेक गर— जस्तो उच्च नाम, त्यस्तै उच्च काम छ ? यदि नाम उच्च, काम निम्न छ भने नाम बदनाम गर्छौ । त्यसैले लक्ष्य प्रमाण लक्षण धारण गर, तब भनिन्छ सम्पूर्ण निर्विकारी अर्थात् होलीएस्ट आत्मा ।

स्लोगनः— कर्म गर्दा गर्ने-गराउनेवाला बाबाको स्मृति रह्यो भने स्व-पुरुषार्थ र योगको सन्तुलन ठीक रहन्छ ।